

V R T E C.

Časopis s podobami za slovensko mladino s prilogo „Angelček“.

Štev. 4.

V Ljubljani, dne 1. aprila 1915.

Leto 45.

TOŽBA.

Nič več radosti
v mojem srcu ni,
črna žalost je
legla na moje oči.

Ko cvetel je lan
v jasen solnčni dan,
črna, strašna vest
prišla je do nas.

Vojska vstala je,
klic poslala je
do poslednjih koč,
strašni klic na boj.

V uro jutranjo
brat je vzel slovo,
s solznimi očmi
je odšel od nas.

Tedni minejo,
meseci tekó;
ne oglasi se,
kaj je neki z njim?

Ali živ je še?
Rane ga skele?
Ali pa že grob
v dalji krije ga?

Dom je osamel,
cvet je ovenel
v oknu, ptiček je
v kletki onemel.

Nič več radosti
v mojem srcu ni,
črna žalost je
legla na oči ...

P. Z.

CVETNA NEDELJA.

Po polju se cvetke budé,
po logih se ptičke glasé
in moje srce
se ž njimi smehljá —
Hej, jutri bo cvetna nedelja!

Zvonove že čujem, kako pojo,
ko mladi in stari veselo gredo
in pisane butare v cerkev neso.
In orgle na koru donijo glasno:
Pozdravljena, cvetna nedelja!

Gnjevoš.